

www.edebiyatsitesi.com

Edebiyat Sitesi

Edebiyat Kültür ve Sanat Paylaşım Platformu

e-Kitap 14.01.2014

" Bilirim "

*ey bana göğü sevdiren Rabbim
toprağı da sevdirdirsin eminim
eminim çobanın kavalı ile suladığı
nergizden börtüden böcekten
hayat dediğimiz
bu tükettiğimiz göz yaşlarının
sırılsıklam ettiği pencereden
bir zamanı tebessümle yudumlarken*

*Ya Rabbel alemin eminim
tutarsın elimden
ey beni şehir şehir
nehir nehir yıkayan Rabbim
bilirim İslanmışlığım dadır tüm mana
İslanmak Adem'in tüm oğulları ve kızları arasında .*

Mehmet Cafer

" MANOLYA "

-I-

Gönülkırın rüzgârları senden bana esiyor
Can eriği düşlerime dokunma hiç Manolya.
Kar yağdırma ümit açan bademlerin üstüne
Tırpan tırpan ayrılığı yeniden biç Manolya.

Görmemişsin Ferhatını yüce dağı delerken,
Bilmemişsin Mecnununu 'çölde çölü' elerken,
Neredeydin? Ben burada kuzu gibi melerken? !
Yürü şöyle usul usul kenardan geç Manolya.

Yaktın, acımadan yaktın bugünü ve yarını
Doldurarak yüreğime gece bulutlarını.
Çekinmeden uzat gayri soğuk avuçlarını
Alev akan bir çeşmeyim, haydi gel iç Manolya.

Zaman denen kuyuların dibindesin bilirdim,

**Kova olur çıkırığına urgan urgan gelirdim.
Ne yapayım, en sonunda hasretinle delirdim
Bundan sonra akıllanmam vallahi güç Manolya.**

**Saçlarıma aklar düştü, yorgun kalbim tekledi,
Ölüm denen sarı gelin, arada bir yokladı
İlimadı soğuk yıllar, gülüşünü bekledi
Al kokunu, git rüzgârla, göklerde uç Manolya.**

**'Dağ başı yalnızlığım' ıpslak sabahlarda
Sormadın, aramadın bir, Ceylan'ın kaldı darda.
Yalazına hep kıvılcım bekleyen ormanlarda
Kahkahalı yangınları düşlemek suç Manolya.**

-II-

**Ok olup saplanıyor yüreğime türküler
Nöbet tutar ruhumda acının zembereği
Boyanır çığlığımla zindan karası her yer
Gideceksin diyerek ey gözümün bebeği
.....Alınca haberini taş düştü duru suya
.....Sen gitme buralardan ben gideyim Manolya**

**Yaslan göğsüme yaslan,dinsin kar fırtınası
Efsunkâr yokuşlarda üşüyor üşüyorum.
Isıtsın can evimi ellerinin kınası
Gece gündüz ben seni, seni düşünüyorum.
.....Taş kesilsin Akdeniz, yıkılsın şu Antalya
.....Sen gitme buralardan ben gideyim Manolya.**

**İpek gibi tenini, ılıman nefesini
Tan yeri ağarması gülüşünü özlerim.
Dayanamam bitanem duymaz isem sesini
Kopsun kolum kanadım, kör olsun şu gözlerim.
.....Çığ düşün Toroslardan, tersine dönsün Dünya
.....Sen gitme buralardan ben gideyim Manolya.**

**Ben, alını akıtmalı boz atlarla giderim
Ben, köhne zamanların en yorgun savaşçısı.
Sen gökkuşağım, yağmur damlasındaki perim
Sen, ak süttten yumuşak, zeytinin ışıltısı.
.....Kuşların cıvıltısı, gönlümdeki kanarya
.....Sen gitme buralardan ben gideyim Manolya.**

Mustafa CEYLAN

“ Bir çift Turna gördüm Ren Irmagında ”

Bir çift turna gördüm, Ren ırmağında
Sordum bizim il'e, uçar mısınız,

Dedim nazlı yar var Gavurdağında,
Toroslardan öte geçer misiniz.

*

Aşıp gidin Dağlar, Denizler sizin
Alın kokusunu gülün nergizin,
Çukurova sizin yayılın gezin,
Ceyhan ırmağından içer misiniz.

*

Amik ovasından öte belene,
Deyin selamımı sağa ölene,
Demeyin gözü yaş beni bilene,
Kıymet bilmeyeni geçer misiniz.

*

Hacıbektaş,Sivas,Kayseri Ağrı
Berit dağı,Maraş,Antep'e doğru
Sof dağı Nurhak'ın, yanıktır bağı
Fırat'ı Dicleyi ölçer misiniz.

*

Hasan dağı, Kaçkar can verir cana
Yeşil ırmak, Çoruh Aras'tan yana
Palandöken Süphan, Artosa Van'a
İltica eyleyip göçer misiniz.

*

Garip Mustafayım hasret doluya,
Deyin selamımı Anadoluya,
Garip elde,Garip nefes soluya,
Benim gibi düçar naçar mısınız.

*

Gaziantepi Garip Mustafa Yalçinkaya

" MEKTUP "

*Mektup geldi dün yardan, bir hayli sitem etmiş
Bu gurbet aramızda, pek aşılmaz bir setmiş
Kara yaslar bağladım, dönüver artık demiş
Elle selam yollama, kendin gel diye yazmış...*

*Çok uzun zaman oldu, niye etmezsin haber
Genç ömrümün yılları, yokluğunla hep heder
Yazık değil midir yar, bana verdiğin keder
Aç namemi bak oku, cevap ver diye yazmış...*

*Sık sık mektup gönderip, hal hatırını sordum
Sevda busesi koyup, mührünü öyle vurdum
Ben can evimde sana, köşkler saraylar kurdum
Vuslat müjdesini ver, çabuk gel diye yazmış...*

*Aşkla yazdım yar seni, muhabbet defterime
Kokun ilaç olurmuş, şifa terin terime
Razı değilim gayrı, çileli kaderime
Bir an önce çık yola, hemen gel diye yazmış...*

*Hangi dala kuş olsam şakısam bülbül gibi
Güllere gonca olsam al rengi kanım gibi
Yüzüne ışıldasam, gökte ay yıldız gibi
Sual etme çok fazla, koş gel yar diye yazmış...*

Varlığın düğün dernek, yokluğun zulüm bana

***İpek gömlek diktirdim,giy kuşan diye sana
Eller vazgeç dese de,gönlüm hep senden yana
Sabrımdın muradım ol, düş yollara gel yazmış...***

***Bir şüphedir içimde, ya dönmezse cananım
Özlemle ah bir ben, mahşere dek yanarım
And olsun unutmadım, adını hep anarım
Gül sinem seni bekler, gel yaslan diye yazmış...***

Gülcenaz/Şükran Gülcenaz AYDOĞAN

www.edebiyatsitesi.com

“ HIRSIZ VAR ”

Boş sofrası halkın gözü dikmiş yine eyvah

Bir el uzanır kirli çalar ekmeği timsah

Ay gözleri açmış bakıyor, hırsıza şaşkın

Yıldız gülüyor halk bu talanlara alışkın

Gök gürleyerek geldi bu devran bitecektir

Susmaksa yakışmaz bize bunlar gidecektir

Sönmüş duruyorsun görevin yap hadi yıldız

Esmer geceler önce ağarsın ki telaşsız

Ay bekle şafak vaktini elbet doğacak gün

Canlanmalısın haydi ne hal böyle de ölgün

Gök sustu! O an hızla gelen şimşeğe baktı

Rüzgarda kanatlandı, düşen yıldırım yaktı

Durmaz hareket patladı volkan bu nasıl lav

Bak dünyada aklan hadi bak işte bu sınav

Kim çaldı, neden çaldı, tuzaktır bağırışlar

Feryat ve figan görme edepsiz çağırışlar

Rant kavgası tehditlere dönmüş, diyorum pes

Din kardeşi düşman gibi görsün bunu herkes

Kından kılıcın çekti de kim doğrayacak bak

Halk görmedi yıllarca yüzün sanma be alçak

Suskun basının söylemiyor gerçeği artık

Gazlar tomalar halka nasıl söyle bu mantık

Güç kullanıyorsun oranın yok hele bir dur

Sen önce hesap ver bırakıp fitne ve fücür

Binkez kırılan dalları onlar yine yolda

Sağlam kökü bak açtı çiçekler gücü kolda

Gör terli alınlar, emeğin kavgası yapma

Haddin aşılıyorsun hele git, çalma ve çırpma

Kimlerse gelip gitti bu halk sanma ki aptal

Sandıkda sonun bekle ve gör sizmi o abdal

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

SÜNDÜZ BİGA

“ HAYY’DAN HÛ’YA DÖNÜŞ ”

Hilkat fırınlarında Hakk pişirdi varlığı;
Donattı hasletlerle o bahsetti dirliği.
Ayrı ayrı âlemler kuruldu gök kubbede;
Tanzim edildi görev sır hikmeti habbede.
Rab; serpti tohumları yeryüzüne dağıttı;
Boy verdi türlü nebat bahçe etti bağ etti.
Hayat verdi cümleye ruhundan ruh yükledi;
Canlı cansız ayırım yok herkese güç ekledi.
Yerde gökde var olan çeşit çeşit mahlukat;
Yaratanın emrinde herdem eder itaat.

Tüm yıldızlar gezegen ay ve dünya semada;
Güneşin çevresinde ona hepsi âmâde.
Uzayın boşluğunda asılmış zembil gibi;
Kendi yörüngesinde yanıyor kandil gibi.
Ey kudretli Allah’ım buna akıl ermiyor;
Aklı evvel olanlar bu kudreti görmüyor.
Görülen görülmeyen canlı cansız varlığın;
Sırrı sana ayandır olmaz senin zorluğun.
Tanzim ettin dünyada şeref verdin insana;
Şükür ve niyazımız hamd ve zikrimiz sana.

Cennet denen diyardan Adem Havva kovuldu;
Sorulur mu hikmeti ilahi bir kavildi ?
İnsanoğlu olarak çoğaldıkça çoğaldık;
Ayrı ayrı fırkaya bölünerek dağıldık.
Zürriyet ırmağında hepimiz bir balıktık;

Milyarlarca sayımız çokta kalabalıktık.
Ruh ve vicdan can ile bir bedende buluştı;
Cümle kapıdan içre tüm azalar doluştı.
Silsilei "nutfede" aka aka durulduk;
İlahi bir emirle cennetlere sürüldük.

.
Düştük ana rahmine uzun süre bekledik;
Günleri saya saya ayı aya ekledik.
Doğum günü nihayet bir muştıyla verildi;
Bir heyecan başladı bekleyenler gerildi.
Her doğum bir ölümdür bunu iyi bilmeli;
Her ölüm bir doğumdur ağlamayıp gülmeli.
Sürer gider bu kervan aslına rücu için;
İki yol var gidilir hayır olanı seçin.
Her varlığın sonu var dönüşler o, yâredir;
Vuslat için yoldayız hasreti bir yaradır.

.
Kimse benzemez sana hep ayırır huyları;
Türlü renge ayırmış bir değıldir boyları.
Kendine has fitratı öz düşüncesi vardır;
Bazıları çok kaba bazıları kibardır.
Kimisi çok akıllı mürşit olmuş velidir;
Kimisi yoldan çıkmış yola girmez delidir.
İnsan oğlu bu işte alacası içerden:
Kimi çıkmış sefere kimi döner seferden.
Ne olursak olalım unutmayın biz kuluz;
Elest bezminde Hakka "belâ" diyen bir diliz.

.
Dünya imtihan yeri arınalım kirlerden;
Dersimize çalışıp feyz alalım pirlerden.
Gönderilen önderler ders verirler her dalda;
Kitap Peygamber bize ışık kılavuz yolda.
Hayy'dan gelip bir hayla var oluruz Dünyada;
Döneriz tekrar geri hûy oluruz Ukbada.
Hak terazi kurulur türlü sual sorulur;
Hesaplanır ecirler bütün hesap görülür.
Sırat-ı Müstakîm'den ayırmasın Hak bizi;
Bağışlasın Allah'ım affetsin ecrimizi.

.
Hülvani BAŞTUĞ.
20/04/2013

“ EZHAR ”

Kırılğan duygularım,
Bugün beni sordular bana.
Ne deseysdim ezhar?
Güneş,
Hazana bürümüşse ruhumu;
Gece, söndürüp duruyorsa
Mumumu yaktıkça düşlerim...
Ne deseysdim ezhar?
Bilemedim!

Hasret!
Boynumda yağlı bir urgan.
Vuslat!
Diyor sürgünsün sürgün,
Peşi sıra gayr-ı mümkün sevdanın...
Keder!
Yüzümde karamsar maske.
İsyân!
Kızıl bir dağdır gönlümün.
Lakin,
Bilemedim işte.
Ne deseysdim ezhar?

Kambur dilencisiyim yaşamın,
Nefesini alması ne de zormuş,
Yorgunum...

Ah çileli babam!

Oy bahtına küskün anam!
Sahi
Neden bıraktınız ellerimi?
Neden gtrmediniz beni de?
Ya da neden söylemediniz ?
"Çalılar içinde bu hayat..."
Demediniz neden?
Yaralıyım...

Kader sokağında bir zavallıyım.
Paslanmış kolları alınan kapıların.
Çarem şaşkın,
Hallerim hüsran,
Gök gürültüsü terketmiş sesimi.
Şimdi ne cevap vereceğim?
Baharın, kırların, yaylaların...
Mest eden kokularına.

Yooo yle kolay değil biliyorum.
Ne kadar bitkin olsam da,
Sararıp solsam da,
Öyle kolay değil vazgeçmek.
Güzel olan bir şey var ki,
Kardelenin sevdası gibi...
Umuttur yüreğimden tutan,
Sevgim var ellerimi bırakmayan,
Rabbim var koruyan...
Yıkılmam ezhar!
Alkışlayabilirsin beni artık...

Meryem Aslan

BAYRAK

*Gölgen mabedim benim, nazlı hilalin şavkım;
Şehitlerimin kanı, özge vatansın bayrak.
Şafaklarımda sevda, kalpte atansın bayrak;
Bendimde çağlayansın, sensin âfâkta şevkim.*

*Uğruna binler şehit, istiklâlimsin benim;
Ebedi milliyetim, uğurumsun sen bayrak.
Cihanda hürriyetim, onurumsun sen bayrak;
Türk' lüğümün belgesi, istikbalimsin benim.*

*Serhatlarda nöbetim, ummanlarda limansın;
Çanakkaledede süngü, suyum aşımsın bayrak.
Çelikten kılıcısın, mutlu yaşımsın bayrak...*

*Dalgalan gökkubbemde, hak yolunda imansın;
Düşmanlarıma korku, dosta kalkansın bayrak.
Mavzerimde mermisin, canda al kansın bayrak...*

Yusuf Bozan

" BAYRAK "

*Gölgen mabedim benim, nazlı hilalin şavkım;
Şehitlerimin kanı, özge vatansın bayrak.
Şafaklarımda sevda, kalpte atansın bayrak;
Bendimde çağlayansın, sensin âfâkta şevkim.*

*Uğruna binler şehit, istiklâlimsin benim;
Ebedi milliyetim, uğurumsun sen bayrak.
Cihanda hürriyetim, onurumsun sen bayrak;
Türk' lüğümün belgesi, istikbalimsin benim.*

*Serhatlarda nöbetim, ummanlarda limansın;
Çanakkaledede süngü, suyum aşımsın bayrak.
Çelikten kılıcısın, mutlu yaşımsın bayrak...*

*Dalgalan gökkubbemde, hak yolunda imansın;
Düşmanlarıma korku, dosta kalkansın bayrak.
Mavzerimde mermisin, canda al kansın bayrak...*

Şiir Türü: Gülce-Sone' m

Yusuf Bozan

" GARİP "

**Bilmem Őu dŪnyanın neyine gŪlem
Çok ıstırap çektim dolmuyor ilem
Bağlandı yollarım ben nasıl gelem
Yâr beni çağırmaz dillerin gayrı**

**ŪstŪme kar yađar akıyor seller
Garip diye geçit vermiyor yollar
PeriŐan halime gŪlerken eller
Anlamaz hiç kimse hallerim gayrı**

**Yakının ieđi uzağa kokar
BŪlbŪl gŪlden ayrı boynunu bŪker
AteŐ olmasa da bu beni yakar
Savurur havaya kŪllerim gayrı**

**Herkes cefa çekmez sevdiđi dosttan
Kurudu bağımız vermiyor bostan
Kurtulmak kolay mı bŵyle kafesten
Ahmet'e kokmuyor gŪllerin gayrı**

ahmetekici

“ Mehmet Akif Ersoy ”

İstiklal marŐı ile gŵnlŵmŵzde taht kurdun
Çanakkale'yi yazıp yŵređimizden vurdun
Yerinde rahat uyu emin ellerde yurdun
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

BŪlbŪl ile konuŐup hepimizi ađlattın
Safahatını yazdın ciğerleri dağlattın
Kuruyan pınarları dere gibi ağlattın
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Milli mŵcadeleye canın ile katıldın
Her tŵrlŵ silahınla cephelere atıldın
Bu millet seni sevdi el ŵstŵnde tutuldun
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Seni sevmeyen bir tek vatan evladı yoktur
KurtuluŐ savaŐında senin emeiđin çoktur
Ne kadar methetsek de vallahi sana haktır

Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Vatan perverliğinle örnek oldun bizlere
Azmini düşündükçe can geliyor dizlere
Dünya gıptayla bakar bıraktığın izlere
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Camilerde vaazın huşu ile dinlendi
Dağlar aştı avazın yüce millet ünlendi
Verdiğin cesaretle Anadolu canlandı
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Edep Edebiyatı bir potada erittin
Bitkin kalan bu halkı beyitlerle dirilttin
Hainlerin tezini mısralarda çürüttün
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Mizabim cüret edip kalem aldım elime
Yok oldu hafızamdan yazacağım kelime
Doladım o ismini şiir diye dilime
Başımızın tacısın sen Mehmet Akif Ersoy

Muhsin Aktaş Mizabi
26.12.2012

Türkiye'nin Edebiyat Sitesi

EdebiyatSitesi.com adresinde yer alan tüm eserlerin telif hakları yazarlara aittir. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre eserlerin izin alınmadan kopyalanması veya kullanılması suçtur. Yazarların eserlerinden doğabilecek her türlü hukuksal sorundan site yöneticileri ve sahipleri sorumlu tutulamaz.
